KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 juli 1999

om stöd som Frankrike eventuellt har beviljat företaget Sécuripost

[delgivet med nr K(1999) 2537)]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/676/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. Bakgrund och förfarande

1. Genom förstainstansrättens dom av den 28 september 1995 i mål T-95/94 [1] upphävdes kommissionens beslut av den 31 december 1993 om att olika åtgärder rörande franska postverkets dotterbolag Sécuripost inte utgjorde statligt stöd enligt artikel 87 (före detta artikel 92) i fördraget. Sécuripost är verksamt på marknaden för värdetransporter och var föremål för ett klagomål från nationella arbetsgivarföreningen för värdetransportföretag (Chambre syndicale nationale des entreprises de transport de fonds et valeurs, Sytraval) och Brink's France SARL. Kommissionen överklagade denna dom och överklagandet ogillades i dess helhet av EG-domstolen den 2 april 1998 i mål C-367/95P [2]. Domstolen erkände att kommissionen hade viss grund för sin talan. Domstolen konstaterade emellertid att motiveringen till det omtvistade beslutet var behäftad med felaktigheter, som i sig utgjorde tillräcklig grund för att upphäva det.

2. Det bör påpekas att de klagande i första instans (Sytraval och Brink's) inte deltog i överklagandeförfarandet.

3. Det ärende som är föremål för detta beslut gäller de åtgärder den franska staten direkt eller via postverket vidtog till förmån för Sécuripost innan detta företag med den franska regeringens tillåtelse privatiserades 1993. Genom förstainstansrättens dom upphävdes vissa av punkterna i kommissionens beslut av den 31 december 1993, enligt vilket statligt stöd inte förekommit, på grund av felaktig och bristfällig motivering. Kommissionen inledde följaktligen det förfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget (före detta artikel 93.2) när det gäller de åtgärder som avses i ovannämnda punkter, i syfte att bedöma dessa åtgärder mot bakgrund av artiklarna 87–88 i fördraget liksom åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden.

4. Beslutet om att inleda förfarandet offentliggjordes den 22 oktober 1996 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [3]. Övriga medlemsstater och berörda parter uppmanades att inom en månad från dagen för offentliggörandet inkomma med synpunkter på åtgärderna i fråga till kommissionen.

5. I beslutet om att inleda förfarandet uppmanade kommissionen de franska myndigheterna att bland annat tillhandahålla alla uppgifter om de punkter som domstolen tar upp, och överlämna alla övriga upplysningar och synpunkter som de mot bakgrund av Sytravaldomen ansåg lämpliga för att kommissionen skulle kunna bedöma åtgärderna i fråga inom ramen för artiklarna 87 och 88 i fördraget.

6. I en skrivelse av den 26 juni 1996 underrättade kommissionen de franska myndigheterna om sitt beslut att inleda förfarandet. I en skrivelse av den 12 september 1996 lämnade de franska myndigheterna en rad upplysningar om de punkter som kommissionen tog upp när den inledde förfarandet. På kommissionens begäran har kompletterande uppgifter lämnats i flera skrivelser. Den senaste skrivelsen inkom till kommissionen den 28 oktober 1998.

7. De klagande har inte deltagit i förfarandet och har inte inkommit med synpunkter. Ingen annan berörd tredje part och ingen medlemsstat utöver Frankrike har inkommit med synpunkter.

([1]) REG 1995, s. II-2651.
([2]) REG 1998, s. I-1719.
([3]) EGT C 311, 22.10.1996, s. 12.

II. **De ifrågasatta åtgärderna**

8. De punkter i kommissionens beslut av den 31 december 1993 som kritiserades i förstainstansrättens dom avser följande åtgärder:

a) *Avdelande av tjänstemän till Sécuripost*

9. Förstainstansrätten ansåg att det faktum att de tjänstemän som postverket avdelat för tjänstgöring vid Sécuripost när som helst kunde återföras till sin ursprungliga administration om personalnedskärningar skulle bli nödvändiga inom det företag där de avdelats tjänstgöra, utan att företaget behöver betala någon som helst ersättning för uppsägning, utgör ett klagomål som kommissionen inte har tagit ställning till och som därför innebär en bristfällig motivering.

b) *Förhållandet att Sécuripost inte betalar någon avgift till arbetslöshetskassorna*

10. Förstainstansrätten drog i fråga om denna punkt slutsatsen att motiveringen till det beslut som drogs inför domstol var bristfällig eftersom kommissionen erkände att ”ingen avgift skall betalas till arbetslöshetskassorna för anställning av tjänstlediga tjänstemän eftersom deras status garanterar dem anställning”. Kommissionen har inte förklarat på vilket sätt denna ordning, som avviker från den som gäller för de företag som konkurrerar med Sécuripost, inte innebär statligt stöd och har därför lämnat en bristfällig motivering.

c) *Tillhandahållande av lokaler*

11. Forstainstansrätten konstaterade ”att Sécuriposts lokaler har ställts till dess förfogande inom ramen för en särskild ordning med osäkert besittningstagande och att kommissionen i sitt beslut inte har lagt fram någon uppgift när det gäller de priser som faktiskt har tillämpats i fråga om Sécuripost och de priser som Sécuriposts konkurrenter måste betala för att komma i åtnjutande av jämförbara lokaler”. Kommissionen har alltså inte jämfört de priser som faktiskt betalas av Sécuripost och de priser som Sécuriposts konkurrenter måste betala för att komma i åtnjutande av jämförbara lokaler. Enligt EG-domstolen innebär detta en uppenbart felaktig bedömming.

d) *Underhåll av Sécuriposts fordon utfört av SNAG*

12. Enligt förstainstansrätten är det faktum att SNAG – Service national des ateliers et garages des PTT (postverkets nationella verkstäder) – använder ett faktureringssystem som motsvarar det som tillämpas i privata verkstäder otillräckligt för att utesluta förekomst av statligt stöd enligt fördraget.

13. Förstainstansrätten förebrår kommissionen för att inte ha undersökt ”om de taxor som tillämpas visade om statligt stöd förekommer eller ej”. Domen i fråga kräver på denna punkt en jämförelse mellan de taxor som tillämpas av SNAG och de som tillämpas av privata verkstäder för jämförbara arbeten. EG-domstolen bekräftade förstainstansrättens analys och ansåg att kommissionen på denna punkt hade gjort en uppenbart felaktig bedömning.

e) *Beviljande av ett förskott på 15 miljoner franska franc till Sécuripost för räkenskapsåret 1989*

14. Beträffande motiveringen ansåg förstainstansrätten att kommissionens konstaterande att beloppet hade beviljats inom ramen för en paketöverenskommelse mellan företagen i Sofipost-gruppen och att den räntesats som tillämpas motsvarar bankens basränta ökad med en halv procentenhet, var otillräckligt.

15. Förstainstansrätten förklarade att ”det faktum att det rör sig om en lönsam transaktion räcker inte för att visa att det inte rör sig om ett statligt stöd enligt artikel 92 i fördraget, eftersom en sådan lönsam transaktion fortfarande kan genomföras till en räntesats som ger en särskild fördel för Sécuripost i förhållande till dess konkurrenter”.

16. Kommissionen borde därför ha undersökt om den räntesats som tillämpades var marknadsmässig och gjorde enligt EG-domstolen en uppenbart felaktig bedömning när den inte företog en sådan undersökning.

f) *Sécuriposts taxor gentemot postverket*

17. Förstainstansrätten förebrådde kommissionen för att ha ”nöjt sig med att jämföra priset för de trafikförbindelser som tillämpades gentemot postverket respektive gentemot Casino, uteslutande på grundval av uppgifter för år 1993, utan att dock motivera eller ange detta. (...) Dessutom fortsatte de taxor som tillämpades av Sécuripost gentemot postverket att minska från 1987 till och med 1993, i enlighet särskilt med ramöverenskommelsen mellan postverket och företaget Sécuripost av den 30 september 1987, vilket ytterligare ökar de skillnader som förts fram av de yrkande”. ”I brist på närmare information om de taxor som tillämpats av Sécuripost gentemot postverket och övriga kunder under 1987, 1988, 1989, 1990, 1991 och 1992, anser förstainstansrätten att den inte har tillräcklig bakgrund för att ta ställning till om det omtvistade beslutet är välgrundat (...)”. EG-domstolen bekräftade förstainstansrättens analys och ansåg att kommissionen på denna punkt hade gjort en uppenbart felaktig bedömning.

III. **Upplysningar som lämnats av de franska myndigheterna**

a) *Avdelande av tjänstemän till Sécuripost*

18. De franska myndigheterna hävdar inledningsvis att tjänstemännens arbete mellan 1988 och 1991 gav upphov till en sammanlagd merkostnad på cirka [...] jämfört med den situation som skulle ha rått om endast privatanställda hade anlitats. Detta beror på att lönenivån för avdelade tjänstemän är avsevärt högre än för privatanställda (1990 låg exempelvis den genomsnittliga månadslönen exklusive sociala avgifter för en tjänsteman som utför värdetransporter vid Sécuripost på [...] jämfört med [...] för en privatanställd som utför värdetransporter vid Sécuripost).

19. Vad beträffar kostnaderna i samband med att tjänstemän som postverket avdelat för tjänstgöring vid Sécuripost återförts till sin ursprungliga administration, uppger de franska myndigheterna att Sécuripost till följd av dylikt återförande har betalat ut en återinsättningsersättning till de berörda tjänstemännen, ”ersättning för upphörande av avdelad tjänstgöring”. Denna ersättning syftar till att kompensera skillnaden mellan den lön som en tjänsteman som återinsätts vid postverket uppbär under perioden från den faktiska återinsättningen till den dag då den avdelade tjänstgöringen ursprungligen skulle upphöra och den lön han skulle ha uppburit om han fram till detta datum hade fortsatt att vara avdelad vid Sécuripost. De tjänstemän som postverket avdelat för tjänstgöring vid Sécuripost (planenligt för en femårsperiod) åtnjöt nämligen högre lön när de var avdelade och då Sécuripost avbröt deras anställning ledde detta till att de ersattes för att dessa mer fördelaktiga villkor avbrutits i förtid.

20. Den ersättning som betalades ut beräknades på basis av ett avtal som förhandlats fram med fackföreningarna inom ramen för en plan för social trygghet och låg mellan [...] och [...] per återinsatt tjänsteman, beroende på återinsättningsdatum. Genomsnittsersättningen låg på [...] per återinsatt tjänsteman.

21. För den händelse att Sécuripost inte hade sagt upp tjänstemän som återinsattes vid postverket, utan istället sagt upp privatanställda, skulle företaget ha varit skyldigt att betala ut uppsägningsersättning. De franska myndigheterna har räknat fram den hypotetiska uppsägningsersättning som Sécuripost skulle ha behövt betala till privatanställda som blivit uppsagda. Ersättningen har beräknats på grundval av för Sécuripost gällande regler inom detta område, det vill säga bestämmelserna i kollektivavtalet på transportområdet och den plan för social trygghet som utarbetats av Sécuripost. På grundval av genomsnittslönen för en vid Sécuripost anställd tjänsteman och de regler som följer av kollektivavtalet på transportområdet, skall uppsägningsersättningen för en privatanställd uppgå till [...]. Sécuripost har sammanlagt betalat ut [...] till de 235 tjänstmän som återinsattes fram till den 30 juni 1991, samtidigt som den totala kostnaden för de uppsägningsersättningar som företaget skulle ha behövt betala ut till privatanställda med samma lön som tjänstemännen skulle ha uppgått till [...] x 235, vilket motsvarar cirka [...]. Av detta följer att Sécuriposts kostnad för återinsättningsersättning till tjänstemännen är högre än den uppsägningsersättning företaget skulle ha betalat till privatanställda.

22. De franska myndigheterna betonar vidare att den uppsägningsersättning som Sécuripost skulle ha varit tvungen att betala till privatanställda har beräknats utifrån lönerna för avdelade tjänstemän och att beloppet skulle ha varit klart lägre om man hade utgått från en lägre lönenivå motsvarande de faktiska lönerna för privatanställda, med hänsyn till verkligheten på arbetsmarknaden.

b) *Förhållandet att Sécuripost inte betalar någon avgift till arbetslöshetskassorna*

23. De franska myndigheterna har bekräftat att Sécuripost inte behövt betala någon avgift till arbetslöshetskassorna för anställning av tjänstlediga tjänstemän eftersom deras status garanterar dem anställning. De påpekade däremot att de tjänstlediga tjänstemännen totalt sett betalar högre sociala avgifter än privatanställda. Skillnaden mellan arbetsgivaravgiftens storlek för tjänstemän och privatanställda varierade mellan 1,31 % år 1988 och 7,47 % år 1992. I synnerhet är den allmänna pensionsavgiften avsevärt högre än motsvarande pensionsavgifter som tillämpas för privatanställda.

24. De franska myndigheterna har beräknat att den totala merkostnaden för arbetsgivaravgifter i samband med att tjänstmän anställdes under perioden 1988–1991 uppgår till [...].

c) *Tillhandahållande av lokaler*

25. De franska myndigheterna har lämnat olika upplysningar om de omständigheter under vilka Sécuripost mellan 1988 och 1992 kunde hyra alla eller delar av sina lokaler av postverket.

26. Först och främst tycks det förhållande att Sécuripost hyrde postverkets lokaler ha varit en övergångslösning, och Sécuripost försökte snabbt hitta andra lokaler än de som postverket hyrde ut. Av de lokaler som Sécuripost hyrde för sin verksamhet motsvarade den andel som postverket hyrde ut 93 % av den totala hyresytan år 1988, medan siffran år 1992 var nere i 7 %. De franska myndigheterna har förklarat att Sécuriposts snabba avveckling av de lokaler företaget hyrde av postverket kan förklaras med att dessa lokaler i allmänhet inte motsvarade de krav den särskilda verksamheten vid Sécuripost ställde.

27. De franska myndigheterna påpekar särskilt att de lokaler Sécuripost hyrde av postverket hade en låg genomsnittlig yta (62 m² år 1988) medan de lokaler Sécuripost därefter hyrde inom den privata sektorn hade en väsentligt högre genomsnittlig yta (i genomsnitt 324 m² år 1992). De franska myndigheterna påpekar också att dessa lokaler i allmänhet var nedgångna och inte lämpade sig för den verksamhet Sécuripost ville bedriva. De franska myndigheterna har i flera konkreta fall visat att Sécuripost av postverket har hyrt lokaler som varit klart olämpliga för företagets behov, antingen på grund av deras storlek, belägenhet eller sammansättning.

28. De franska myndigheterna har också påpekat att de lokaler Sécuripost hyrde av postverket var offentlig egendom och följaktligen hyrdes ut i enlighet med de särskilda regler som reglerar den offentliga sektorn. En följd av detta var bland annat att Sécuripost besittningsskydd för lokalerna var osäkert och kunde sägas upp. Hyran inom den offentliga sektorn fastställs av ekonomi- och finansministeriet och beräknas genom tillämpning av en fast avgift, som fastställs genom att den jämförs med hyresvärdet för en jämförbar privat fastighet, och en rörlig avgift, som fastställs med hänsyn till den särskilda fördel hyrestagaren får genom besittningstagandet.

29. När det gäller de lokaler Sécuripost hyrde av postverket var avgiften utformad som en hyra som postverket och Sécuripost avtalat. På grund av att ärendet går så långt tillbaka har de franska myndigheterna inte kunnat återfinna alla de hyreskontrakt som upprättades mellan postverket och Sécuripost under den aktuella perioden. Myndigheterna har emellertid kunnat lämna närmare uppgifter om de hyresbelopp som tillämpades för 43 lokaler runt om i Frankrike.

30. De franska myndigheterna har utifrån detta urval försökt jämföra de hyror Sécuripost betalade till postverket med de hyror som Sécuripost skulle ha betalat för jämförbara fastigheter på den privata marknaden. Denna jämförelse grundar sig på *Cote annuelle des valeurs vénales immobilières au 1er janvier 1988* [4] (en årlig uppskattning av salupriset för fastigheter den 1 januari 1988). I denna skrift anges hur hyresvärdet fördelar sig på nya och äldre, renoverade och ej renoverade fastigheter i alla franska städer. I skriften nämns även att en viktningskoefficient kan tillämpas för att fastställa hyresvärdet för vissa typer av fastigheter (garage, bilparkering, etc.). De franska myndigheterna har fastställt hyresvärdet för de fastigheter som Sécuripost hyrde av postverket enligt Callon-metoden och därefter minskat detta värde med 25 %. De franska myndigheterna har förklarat att en värdeminskning i denna storleksordning är normal praxis på fastighetsmarknaden när besittningsskyddet är inskränkt. Av de uppgifter de franska myndigheterna har lämnat framgår att marknadspriset för de 43 lokaler som används som underlag i allmänhet ligger nära den hyra Sécuripost betalat, om man uppskattar värdet för de fastigheter som Sécuripost har hyrt med hjälp av Callon-metoden och minskar detta värde med 25 % för att beakta det inskränkta besittningsskyddet.

d) *Underhåll av Sécuriposts fordon utfört av SNAG*

31. De franska myndigheterna har bekräftat att de faktureringar SNAG har gjort för reparation och underhåll av Sécuriposts lastbilar har grundat sig på de taxor som tillämpas av återförsäljarkedjan Renault Véhicules Industriels (RVI), såväl när det gäller timpenning som fakturerad tid. Vad beträffar taxorna har de franska myndigheterna gjort en jämförelse med de riktpriser för fakturering av arbetskostnad för reparation och underhåll av lastbilar som tillämpades i 25 större verkstäder i Frankrike (exempelvis Paris, Bordeaux och Orléans). Riktpriserna tillämpas inom hela sektorn för underhåll och reparation av lastbilar i Frankrike, inklusive den privata sektorn. Det framgår av de uppgifter de franska myndigheterna lämnat att de genomsnittliga taxor som SNAG tillämpat när de fakturerat Sécuripost under perioden 1988–1992 inte på något markant vis skiljer sig från de taxor RVI tillämpat när de fakturerat sina egna kunder.

e) *Beviljande av ett förskott på 15 miljoner franska franc till Sécuripost för räkenskapsåret 1989*

32. De franska myndigheterna har förklarat att postverkets holdingbolag Sofipost har beviljat Sécuripost ett lån på 15 miljoner franska franc. Lånet var kortsiktigt och löpte under perioden den 21 december 1989 fram till den 23 oktober 1990. Följande räntesats tillämpades:

— För 1989 PIBOR [5] 3 månader ökad med 0,55 procentenheter, det vill säga 11,36 %.

— För 1990 PIBOR 3 månader ökad med 0,60 procentenheter, det vill säga 10,96 %.

33. Denna räntesats är högre än den finansieringskostnad Sofipost ådragit sig utanför koncernen (det vill säga den räntesats till vilken Sofipost belånat fordringarna hos bankerna, vilket innebär att Sofipost har tagit ut en marginal när det beviljat sitt dotterbolag ett lån till dessa villkor). Den är också högre än de genomsnittliga räntesatser för lån inom koncerner som tillämpas av vissa ledande franska industri-och handelskoncerner. De franska myndigheterna har påpekat att de särskilda rapporterna för 1989 från revisorerna för olika franska koncerner visar att lån inom koncernen är normal praxis. En genomgång av dessa rapporter visar också tydliga skillnader mellan de räntesatser som tillämpas inom olika koncerner (exempelvis 5 % hos Eurocom jämfört med 15,34 % hos BSN). I vissa koncerner är

(4) Éditions Callon, 1988.

(5) PIBOR (Paris Inter-Bank Offered Rate) är den räntesats som tillämpas på penningmarknaden, det vill säga den årsräntesats som bankerna använder sig av vid tremånaderslån sinsemellan. PIBOR räknas dagligen ut av Association Française de Banques, den franska bankföreningen, som det aritmetiska genomsnittet av de räntesatser som rapporterats av 14 representativa institutioner på Parismarknaden.

lånen räntefria eller så anpassas den räntesats som tillämpas till resultatet för det dotterbolag som beviljats lån. Räntesatsen för lånet till Sécuripost ligger därmed i det övre skiktet av de räntesatser för lån inom koncerner som noterats för 1989.

f) *Sécuriposts taxor gentemot postverket*

34. De franska myndigheterna har bekräftat att Casino är den enda av Sécuriposts kunder som kan jämföras med postverket, eftersom dessa båda kunders trafikförbindelser är vida spridda över hela landet. De franska myndigheterna har lämnat en detaljerad jämförelse mellan de taxor som tillämpas gentemot postverket respektive Casino. Jämförelsen är baserad på år 1993, eftersom kontraktet med Casino ingicks i juni 1992 sedan företaget lämnat ett konkurrenskraftigt bud.

35. De franska myndigheterna har också meddelat att de taxor som postverket fakturerats i motsats till vad förstainstansrätten hävdar inte har fortsatt att minska. Tvärtom höjdes de taxor som tillämpades under 1993, och som började gälla den 1 januari 1992, jämfört med de tidigare taxor som var i tillämpning sedan i maj 1989. Att använda 1993 års taxor som grund för jämförelsen kunde därför bara förstärka den eventuella skillnaden mellan de taxor som Sécuripost tillämpade gentemot postverket och marknadstaxorna under perioden 1989–1993.

36. Den taxa som Sécuripost tillämpade gentemot postverket minskade först mellan 1987 och 1989, för att sedan öka under 1989. De franska myndigheterna har dock påpekat att Sécuripost inte hade några privatkunder före 1989 och att det var först från 1990 som privatkunderna gav Sécuripost någon nämnvärd omsättning. De franska myndigheterna har för övrigt meddelat kommissionen de taxor per trafikförbindelse som Sécuripost mellan 1990 och 1992 tillämpade för andra större kunder än postverket (och Casino). Dessa kunder delas in efter typ av geografiskt område (innerstad, ytterstad, landsbygd) för att möjliggöra en jämförelse med de taxor som tillämpades gentemot postverket.

37. Taxevillkoren för postverket och Casino är inte desamma. När det gäller postverket har Sécuripost inrättat ett punktavgiftssystem med olika taxor för olika geografiska områden (innerstad, ytterstad, landsbygd). Kontraktet med Casino upprättades däremot på grundval av en enhetstaxa för hela landet som år 1993 uppgick till 163 franska franc per trafikförbindelse.

38. För att kunna göra en rättvisande jämförelse mellan de taxor som tillämpats gentemot de båda kunderna har taxorna för postverket tillämpats på Casinos trafikförbindelser. Detta ger en taxa på 180,61 franska franc per trafikförbindelse, samtidigt som den nationella enhetstaxa som Sécuripost erbjuder Casino ligger på 163 franska franc. Om man (teoretiskt) tillämpar de taxor som Sécuripost fakturerar postverket skulle detta alltså för Casinos vidkommande leda till en avgiftshöjning på 17,61 franska franc per trafikförbindelse.

39. De franska myndigheterna anser emellertid att denna skillnad på 17,61 franska franc (motsvarande ungefär 11 % av Casinos taxa) med god marginal motiveras av de merkostnader som följer av de särskilda krav Sécuripost måste uppfylla för att utföra tjänster åt postverket.

40. Det finns fyra tekniska krav som kan inverka på ett värdetransportkontrakt. Dessa krav är transporttiden (som följer av det geografiska avståndet mellan anhalten och postterminalen samt trafiktäthet), säkerhetskrav (personalstyrkans storlek och kvalifikationer, typ av skåpbilar), driftskrav (exempelvis anhalternas stängningstider, turer till Frankrikes riksbank (Banque de France) och övriga krav (exempelvis att vara geografiskt rikstäckande).

41. De franska myndigheterna har i ljuset av ovan nämnda krav analyserat och jämfört Sécuriposts kontrakt med postverket respektive Casino.

42. När det gäller transporttid har de franska myndigheterna förklarat att den genomsnittliga transportsträckan mellan anhalterna var 9,91 km för tjänster som utfördes för postverkets räkning och 5,08 km för tjänster som utfördes för Casinos räkning. Om man räknar med ett genomsnittligt tidsuppehåll på varje anhalt och en genomsnittlig körhastighet för skåpbilarna i innerstads- och ytterstadsmiljö respektive på landsbygden, ligger antalet trafikförbindelser per timme på 3,4 anhalter per timme för postverket, jämfört med 4,9 anhalter per timme för Casino.

43. När det gäller säkerhetskraven har postverket infört säkerhetskrav som inte ingick i kontrakten med Casino. De främsta kraven var kravet på tre vakter [6] och särskilda förfaranden för att komma in till postanläggningarna, för inkörning och för radioavlyssning. De franska myndigheterna har dock inte kunnat ange effekten av dessa krav i siffror.

44. När det gäller driftskraven ålade postverket Sécuripost en invecklad färdväg och väntetiderna på postkontoren kunde vara långa och fakturerades inte automatiskt. I ett standardkontrakt av den typ som ingicks med Casino föreskrevs däremot att fakturering automatiskt skall ske om väntetiden överstiger 10 minuter. I detta sammanhang är det lämpligt att erinra om att den icke disponibla tiden var 130 minuter för postverket och

[6] De franska myndigheterna har förklarat att kravet på tre vakter är obligatoriskt vid transporter värda mer än 200 000 franska franc (dekret av den 13 juli 1979). Postverket har i sina interna föreskrifter valt en lägre tröskel: 50 000 franska franc, senare höjt till 100 000 franska franc.

30 minuter för Casino. En skåpbil som kör en av postverkets rutter förfogar således under en normal 8-timmarsdag endast över 5,5 timmar för att utföra fakturerbara tjänster, medan en skåpbil som kör en ordinär Casino-tur förfogar över 7,5 timmar.

45. Övriga krav var kravet på rikstäckande tjänster och betalningsfristerna. De sistnämnda var betydande, medan privatkunderna följde gällande praxis på marknaden. Dessa ytterligare krav har inte kvantifierats av de franska myndigheterna.

46. Om man endast beaktar kraven på transporttid och drift följer av det ovanstående att det genomsnittliga antalet trafikförbindelser per dag som Sécuripost kunde utföra för postverkets räkning låg på 19,8 (5 timmar och 50 minuter x 3,40), medan motsvarande siffra för Casino låg på 36,75 (7,5 x 4,9). Sécuripost kunde därmed utföra 85 % fler trafikförbindelser utförd av Sécuripost för postverkets räkning, efter utjämning med hänsyn till postkontorens geografiska spridning, på 264 franska franc jämfört med den nationella enhetstaxa på 163 franska franc som Casino fakturerades. Genom att multiplicera antalet trafikförbindelser per dag med priset per trafikförbindelse hamnar dagsinkomsten för en skåpbil som trafikerar en av postverkets turer på 5 277 franska franc (264 franska franc x 19,8), medan den genomsnittliga inkomsten för en skåpbil som trafikerar en Casino-tur hamnar på 5 990 franska franc (163 franska franc x 36,75). Av detta följer att Sécuripost inte har tagit ut något överpris för sina tjänster för postverkets räkning, jämfört med en jämförbar kund som Casino. Detta med hänsyn till de särskilda krav postverket ställde för sina värdetransporter och trots att endast en del av dessa krav har beaktats.

IV. **Bedömming**

47. Kommissionen har granskat de upplysningar och uppgifter som de franska myndigheterna har lämnat. Kommissionen har även gjort särskilda undersökningar rörande vissa punkter. På grundval härav anser kommissionen att de kritiserade åtgärderna inte utgör statligt stöd enligt artikel 87 i fördraget.

48. Kommissionen anser i synnerhet att det inte inneburit någon fördel för Sécuripost att använda sig av tjänstemän som avdelats för tjänstgöring. När tjänstemän som avdelats till Sécuripost har återförts till postverket har detta inte givit Sécuripost någon fördel eftersom det belopp som motsvarade ersättningen till tjänstemännen vid deras förtida återinsättning var något högre än den uppsägningsersättning som skulle ha betalats ut om företaget hade rekryterat denna personal som privatanställda. Detta utan att beakta det förhållande att privatanställda skulle ha åtnjutit lägre lön än posttjänstemännen och att denna lön ligger till grund för beräkningen av uppsägningsersättningen. Dessutom visar den komparativa studie över arbetsgivaravgifter för privatanställda och anställda i den offentliga sektorn som den franska regeringen har genomfört att anställningen av posttjänstemän långtifrån inneburit något statligt stöd utan tvärtom medfört en merkostnad för Sécuripost.

49. De upplysningar som lämnats om hyror som Sécuripost betalat för 43 lokaler utspridda över hela Frankrike visar att de hyror som tillämpades i allmänhet var likvärdiga och i genomsnitt låg högre än marknadshyrorna, om man beaktar den värdeminskning som tillämpades på grund av de hyresavtal med inskränkt besittningsskydd som upprättades mellan postverket och Sécuripost. Det urval på 43 lokaler som de franska myndigheterna använt sig av motsvarar en sammanlagd yta på 3 170 m^2, eller 35 % av ytan för alla lokaler som Sécuripost hyrde av postverket under 1988. Av urvalet framgår att den genomsnittliga hyran för de lokaler Sécuripost hyrde av postverket under 1988 ([7]) låg på [...]. Om man gör en uppskattning av marknadsvärdet för detta urval med utgångspunkt i varje fastighets värde enligt Callon-metoden och beaktar den värdeminskning som tillämpats på grund av de avtal med inskränkt besittningsskydd som ingåtts mellan Sécuripost och postverket, får man ett marknadsvärde på [...] för 1988. Detta är lägre än den genomsnittliga hyra som Sécuripost betalade för samma urval.

50. Kommissionen har låtit utföra en sakkunnigutredning för att kontrollera om den värdeminskning som tillämpas verkligen var motiverad. Av sakkunnigutredningens slutsatser framgår först och främst att dessa hyrestransaktioner med nödvändighet måste ske genom avtal med inskränkt besittningsskydd, eftersom de fastigheter postverket hyrde ut till Sécuripost var offentlig egendom. En annan av utredningens slutsatser var att ”privata uthyrningar med inskränkt besittningsskydd enligt gängse praxis sker till lägre hyra”, även om det förhållande att ett hyreskontrakt är osäkert inte nödvändigtvis och automatiskt motiverar en värdeminskning i förhållande till marknadsvärdet.

51. Följaktligen tycks de franska myndigheterna på ett korrekt sätt ha visat att de hyror som Sécuripost har betalat till postverket för 43 av de hyrda lokalerna motsvarat hyresfastigheternas marknadsvärde. Med tanke på att de 43 lokalerna i urvalet är jämnt fördelade över hela Frankrike och utgör en stor del av alla de lokaler som Sécuripost mellan 1988 och 1992 hyrde av postverket, anser kommissionen att de franska myndigheterna i tillräcklig utsträckning visat att de hyror Sécuripost betalat till postverket motsvarade hyresfastigheternas marknadsvärde och att det följaktligen inte föreligger något statligt stöd.

([7]) Detta år har valt som referens; som tidigare nämnts gjorde sig Sécuripost efter 1988 raskt av med de lokaler de hyrt av postverket.

52. När det gäller underhåll av fordon anser kommissionen att jämförelsen med RVI är relevant. Återförsäljarkedjan RVI är en vanlig referens på marknaden på grund av dess storlek och marknadsandel ([8]). Kommissionen har gjort en statistisk jämförelse av de taxor SNAG respektive RVI tillämpar för underhåll av fordon. Om man ser till landet som helhet ligger de taxor som granskats i allmänhet mycket nära varandra. För hela landet överstiger den genomsnittliga skillnaden mellan de taxor som tillämpas aldrig 4 % under den aktuella perioden. Mellan 1988 och 1993 ligger två av de referensvärden som används i genomsnitt något lägre för SNAG jämfört med RVI, utan att skillnaden överstiger 1,5 %, och det tredje värde som används är tvärtom något högre för SNAG än för RVI (en skillnad på 1,65 %). Dessa skillnader är närmast försumbara och ligger inom den statistiska felmarginalen. Kommissionen anser följaktligen att faktureringen av det underhåll av Sécuriposts fordon som utförts av SNAG har skett till marknadspris och därför inte innebär statligt stöd.

53. Kommissionen anser att villkoren för lånet på 15 miljoner franska franc är förenliga med de villkor som normalt gäller för affärsförbindelser mellan ett moderbolag och ett dotterbolag inom en privat koncern. Räntesatsen är högre än såväl PIBOR som kostnaden för att finansiera lånet utanför Sofipost-gruppen. Sécuripost har därmed betalat en marginal till postverkets holdingbolag. Vidare ligger den räntesats som tillämpats i det övre skiktet av de räntesatser på lån inom koncerner som redovisas i revisorernas årsrapporter för 1989. Sofiposts agerande är därför jämförbart med ett privat holdingbolags agerande i en marknadsekonomi.

54. När det gäller taxorna anser kommissionen att jämförelsen med Casino är den enda verkligt relevanta. Före 1992 hade Sécuripost inga andra kunder som kunde jämföras med postverket i fråga om trafikförbindelsernas geografiska spridning. Att använda taxorna för 1993 ger en försiktig beräkning, eftersom de hade ökat jämfört med föregående period (1989–1992). Att låta 1993 års taxor ligga till grund för jämförelsen kan därför endast förstärka den eventuella skillnaden mellan de taxor som Sécuripost tillämpat gentemot postverket och marknadspriserna under perioden 1990–1993. Kommissionen anser att de franska myndigheternas sifferjämförelse, i vilken endast en del av kraven beaktas, har klarlagt att de taxor som Sécuripost tillämpade gentemot moderbolaget mellan 1990 och 1993 inte var överdrivet höga, utan jämförbara med de taxor som tillämpades gentemot kunder utanför gruppen, i synnerhet med hänsyn till de nämnda tekniska kraven. De krav som Sécuripost ålades av postverket ger jämte motsvarande taxor en dagsintäkt per skåpbil som är lägre än för Casino. En analys av de taxor Sécuripost tillämpade gentemot andra kunder än Casino under perioden 1990–1992 bekräftar likaså att de taxor som tillämpades gentemot postverket inte var överdrivet höga. För motsvarande geografiska område visar det sig nämligen att den taxa som under perioden 1990–1992 tillämpades gentemot postverket i genomsnitt endast låg 0,4 % över den taxa som erbjöds dessa kunder. Sécuripost har därmed inte mottagit något statligt stöd i anslutning till faktureringen av postverkets trafikförbindelser mellan maj 1990 och 1993.

55. Vad beträffar perioden 1987–1989 hade Sécuripost vid denna tid ingen nämnvärd omsättning som härrörde från andra kunder än postverket och de franska myndigheterna har inte kunnat tillhandahålla uppgifter för att jämföra marknadspriserna och de priser Sécuripost tillämpade gentemot postverket. På grundval av de taxor för andra kunder än postverket under perioden 1990–1992 som de franska myndigheterna meddelat, har kommissionen genomfört en extrapolering av marknadstaxorna för perioden 1987–1989. För ett geografiskt område med trafikförbindelser motsvarande postverkets ger detta ett beräknat marknadspris på cirka 248 franska franc per trafikförbindelse. Denna beräknade taxa är inte direkt jämförbar med den taxa som Sécuripost tillämpat gentemot postverket. Orsaken är att taxan har extrapolerats utifrån taxor som mellan 1990 och 1992 tillämpades gentemot kunder vars geografiska etablering var mindre utbredd än postverkets. Vidare är analysen av den årliga skillnaden mellan den extrapolerade taxan och den taxa som tillämpades gentemot postverket inte relevant, eftersom den beräknade taxan är resultatet av en extrapolering av marknadspriserna för perioden 1987–1989 utifrån de taxor som Sécuripost tillämpade gentemot andra kunder än postverket mellan 1990 och 1992. En riktig slutsats kan endast uppnås genom att man för perioden 1987–1992 analyserar den genomsnittliga skillnaden mellan den taxa (extrapolerad eller reell) som tillämpades gentemot andra kunder än postverket och den taxa som tillämpades gentemot postverket. Under perioden 1987–1992 låg den genomsnittliga skillnaden mellan de taxor (extrapolerade eller reella) som Sécuripost tillämpade gentemot andra kunder än postverket och de taxor som tillämpades gentemot postverket på ungefär 5 %. Med hänsyn till de särskilda krav som postverkets trafikförbindelser medförde var denna skillnad inte överdrivet stor. Kommissionen anser följaktligen att den taxenivå som Sécuripost tillämpade gentemot postverket mellan 1987 och 1989 inte utgjorde statligt stöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De åtgärder rörande Sécuripost som åsyftas i kommissionens beslut om att inleda förfarandet ([9]), det vill säga avdelande av tjänstemän till Sécuripost, förhållandet att Sécuripost inte

([8]) Se statistiken för 1992 från Syndicat des constructeurs français d'automobiles, de franska biltillverkarnas förbund, DAFSA-studien från april 1994 och tidskriften Transport Magazine från juni 1996.

([9]) EGT C 311, 22.10.1996, s. 12.

betalar någon avgift till arbetslöshetskassorna, tillhandahållande av postverkets lokaler till förmån för Sécuripost, underhåll av Sécuriposts fordon utfört av SNAG, Service national des ateliers et garages des PTT (postverkets nationella verkstäder), beviljande av ett förskott på 15 miljoner franska franc från postverkets holdingbolag Sofipost till Sécuripost för 1989 samt de taxor Sécuripost tillämpat gentemot postverket, utgör inte statligt stöd som omfattas av artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 20 juli 1999.

På kommissionens vägnar
Monika WULF-MATHIES
Ledamot av kommissionen